CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISME BESTRIJDING

Belg worden

Derde editie, januari 2013

Nieuwe wet

UPDATE 14 MAART 2013

INLEIDING **3**

1 WELKE PROCEDURE KIEZEN? **4**

2 VERKRIJGINGSSCHEMA'S **5**

2.1 JONGER DAN 18 JAAR 5
2.1.1 Kinderen geboren in België *5*
2.1.2 Kinderen geboren in het buitenland *6*
2.2 VANAF 18 JAAR 7
2.2.1 Verkrijging van de nationaliteit door verklaring *7*
2.2.2 Verkrijging door naturalisatie *8*

3 BEGRIPPEN **8**

3.1 ALGEMENE BEGRIPPEN VAN TOEPASSING OP ALLE PROCEDURES 8
3.1.1 Wettelijk verblijf *8*
3.1.1.1 Op het moment van de aanvraag 8
3.1.1.2 Periode voorafgaand aan de aanvraag 8
3.1.1.3 Ononderbroken verblijf 9
3.1.2 Gewichtige feiten eigen aan de persoon *9*
3.1.3 Hoofdverblijfplaats *10*
3.2 SPECIFIEKE BEGRIPPEN VAN TOEPASSING OP BEPAALDE PROCEDURES 10
3.2.1 Maatschappelijke integratie *10*
3.2.1.1 Nationaliteitsverklaring op basis van een wettelijk verblijf van 5 jaar 10
3.2.1.2 Nationaliteitsverklaring op basis van een huwelijk met een Belg-ische of als ouder van een Belgisch kind 11
3.2.2 Economische participatie *11*
3.2.3 Deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap *12*
3.2.4 Kennis van een landstaal *12*
3.2.5 Invaliditeit *13*
3.2.6 Handicap *13*
3.2.7 Pensioengerechtigde leeftijd *13*

4 HOE EEN NATIONALITEITSAANVRAAG INDIENEN? **14**

4.1 PROCEDURE VAN VERKLARING 14
4.1.1 Wat kost de procedure? *14*
4.1.2 Waar moet de verzoeker zijn aanvraag indienen? *14*
4.1.3 Welke documenten voorleggen? *14*
4.1.4 Opschorting van de procedure bij probleem met namen en voornamen *15*
4.1.5 Ontvankelijkheid van de aanvraag *15*
4.1.6 Onderzoek van de aanvraag *15*
4.2 NATURALISATIEPROCEDURE 16
4.2.1 Wat kost de procedure? *16*
4.2.2 Waar moet de verzoeker zijn aanvraag indienen? *17*
4.2.3 Welke documenten voorleggen? *17*
4.2.4 Opschorting van de procedure bij probleem met namen en voornamen *18*
4.2.5 Ontvankelijkheid van de aanvraag *18*
4.2.6 Onderzoek van de aanvraag *18*
4.2.7 Rechtsmiddelen *19*

Inleiding

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (het Centrum) is een openbare instantie die volledig onafhankelijk de opdrachten uitvoert die haar wettelijk zijn toevertrouwd. Deze brochure sluit aan op de wettelijke opdrachten om gelijke kansen te bevorderen en om te waken over het respect van de grondrechten van vreemdelingen.

Het Centrum heeft deze brochure opgevat als een eenvoudig, volledig en pedagogisch hulpmiddel voor de betrokkenen en hun adviseurs. De brochure legt uit welke mogelijkheden bestaan om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, en hoe de procedure verloopt.

De brochure heeft vier delen.

Deel één gaat in op het verschil tussen de procedure van nationaliteitsverklaring en de naturalisatieprocedure.

Deel twee stelt verschillende schema's voor. Deze schema's willen in één oogopslag duidelijk maken welke mogelijkheden er zijn om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. De eerste twee schema's gaan over kinderen jonger dan 18 jaar. Hun nationaliteit hangt meestal af van de nationaliteit en/of de geboorteplaats van zijn ouder of van zijn adoptant. De twee volgende schema's gaan over personen van 18 jaar of ouder. Het eerste schema betreft het verkrijgen van de nationaliteit door verklaring. Het laatste schema betreft het verkrijgen van de nationaliteit door naturalisatie.

Deel drie geeft eerst tekst en uitleg bij een aantal algemene begrippen die op alle procedures van toepassing zijn: wettelijk verblijf, gewichtige feiten eigen aan de persoon, hoofdverblijfplaats. Vervolgens worden ook een aantal specifieke begrippen uitgelegd, zoals maatschappelijke integratie, taalkennis, economische participatie, deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap.

Het laatste deel schetst kort het verloop van de twee procedures (nationaliteitsverklaring en naturalisatie).

Deze brochure bevat basisinformatie over het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, maar ze vervangt in geen geval een persoonlijke consultatie.

De brochure gaat enkel in op alles wat het verkrijgen van de Belgische nationaliteit betreft. Andere vragen die de toepassing van de wet oproept, worden niet behandeld. Zo staat in deze brochure geen informatie over de vervallenverklaring, het verlies of het terugkrijgen van de nationaliteit, de adoptieprocedure, de procedure tot voornaamswijziging, de erkenning van buitenlandse aktes, juridische kwesties over familierecht en staatloosheid. Over deze kwesties moet u het advies van een specialist inwinnen.

1 Welke procedure kiezen?

Het wetboek van de Belgische nationaliteit (de wet) omvat twee procedures. Het betreft de procedure van verklaring en de naturalisatieprocedure. Deze procedures zijn heel verschillend.

De procedure van de **verklaring** gaat uit van de erkende rechten van de persoon. Als de verzoeker dus aan de wettelijke voorwaarden voldoet, heeft hij **recht op de nationaliteit**. Bovendien zijn er voor deze procedure **termijnen** vastgelegd die garanderen dat het parket snel een beslissing neemt. Als het parket de nationaliteit weigert, kan de verzoeker beroep aantekenen bij **een rechtbank**. Deze rechtbank gaat na of de wettelijke voorwaarden goed zijn toegepast. Als dit niet het geval is, kan de rechtbank de beslissing van het parket hervormen. De verzoeker krijgt dan toch de Belgische nationaliteit.

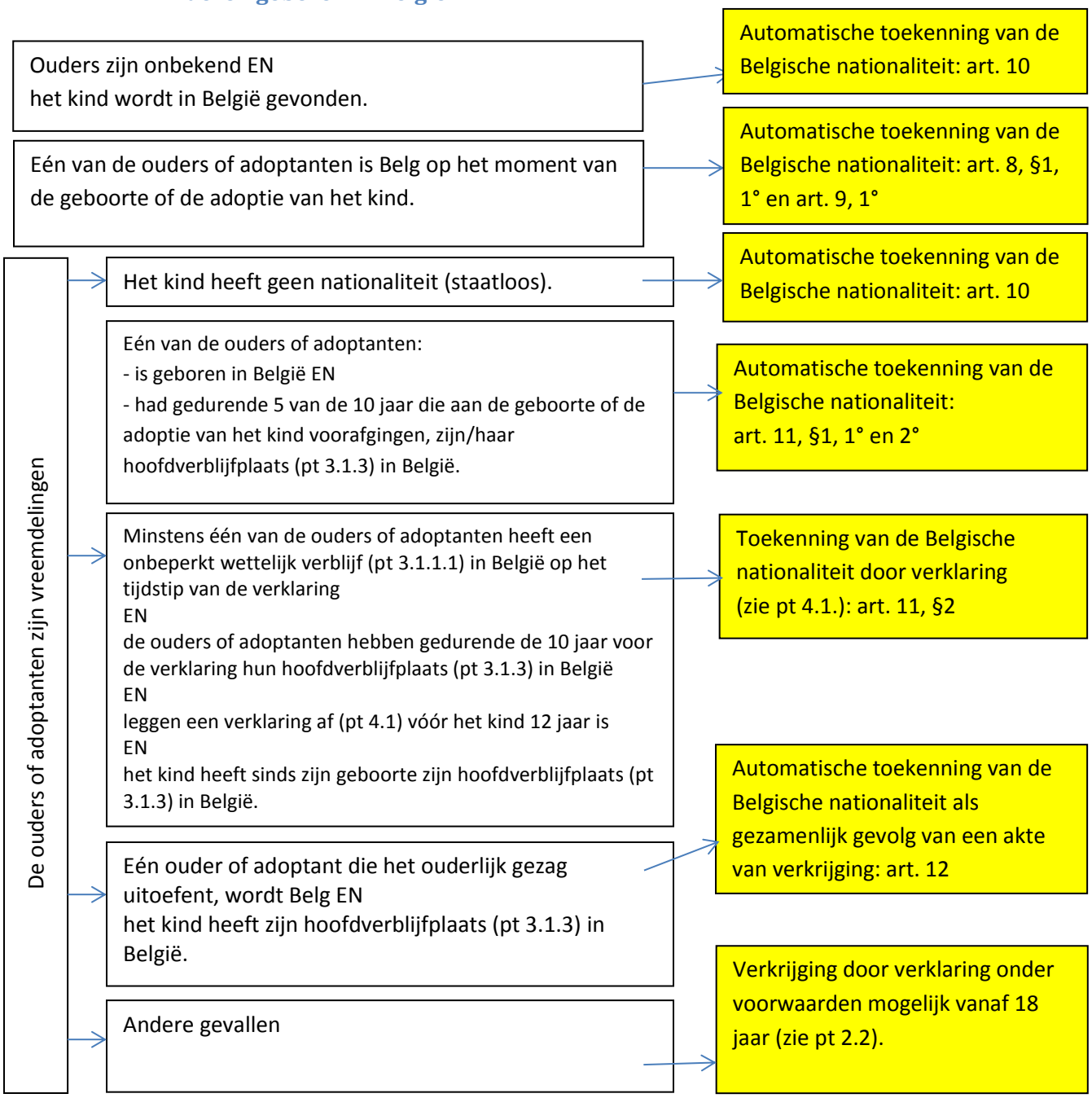
De **naturalisatieprocedure** gaat daarentegen uit van een **gunstregeling**. Dit betekent dat er naast de wettelijke voorwaarden ook bijkomende voorwaarden kunnen worden toegepast. De beslissing wordt dan niet door het parket of de rechtbank genomen. De parlementsleden die zetelen in de Naturalisatiecommissie van de **Kamer van Volksvertegenwoordigers** nemen de beslissing. Als zij de naturalisatie weigeren, kan er geen beroep worden aangetekend bij een rechtbank. Ook als zij de termijnen niet naleven heeft dit geen gevolgen voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit. In de praktijk stellen we vast dat de behandeling van een naturalisatieaanvraag veel langer duurt dan een verklaring.

Gelet op de verschillen raadt het Centrum aan om gebruik te maken van de procedure van de verklaring als de verzoeker aan de voorwaarden voldoet.

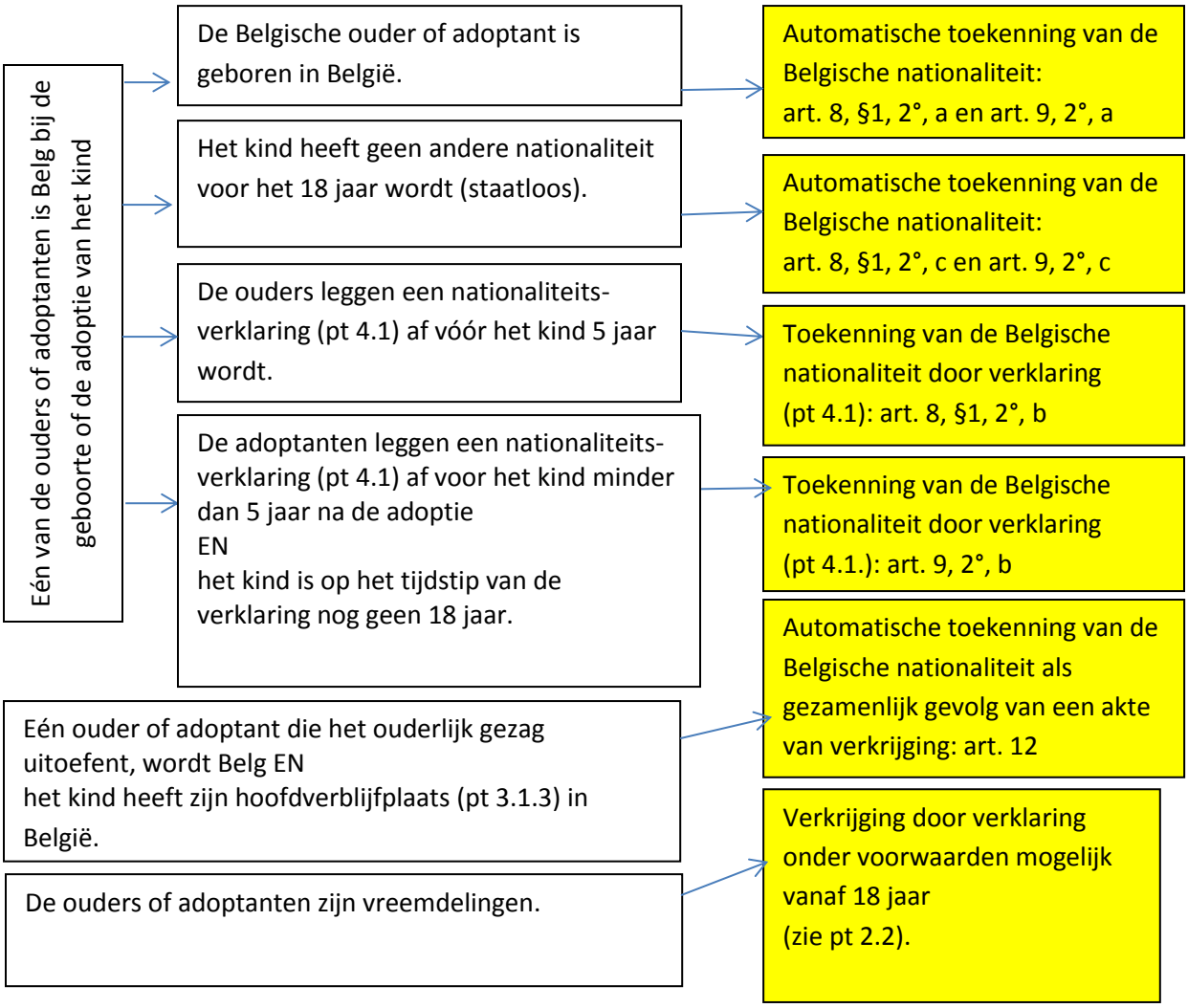
2 Verkrijgingsschema's

2.1 Jonger dan 18 jaar

2.1.1 Kinderen geboren in België



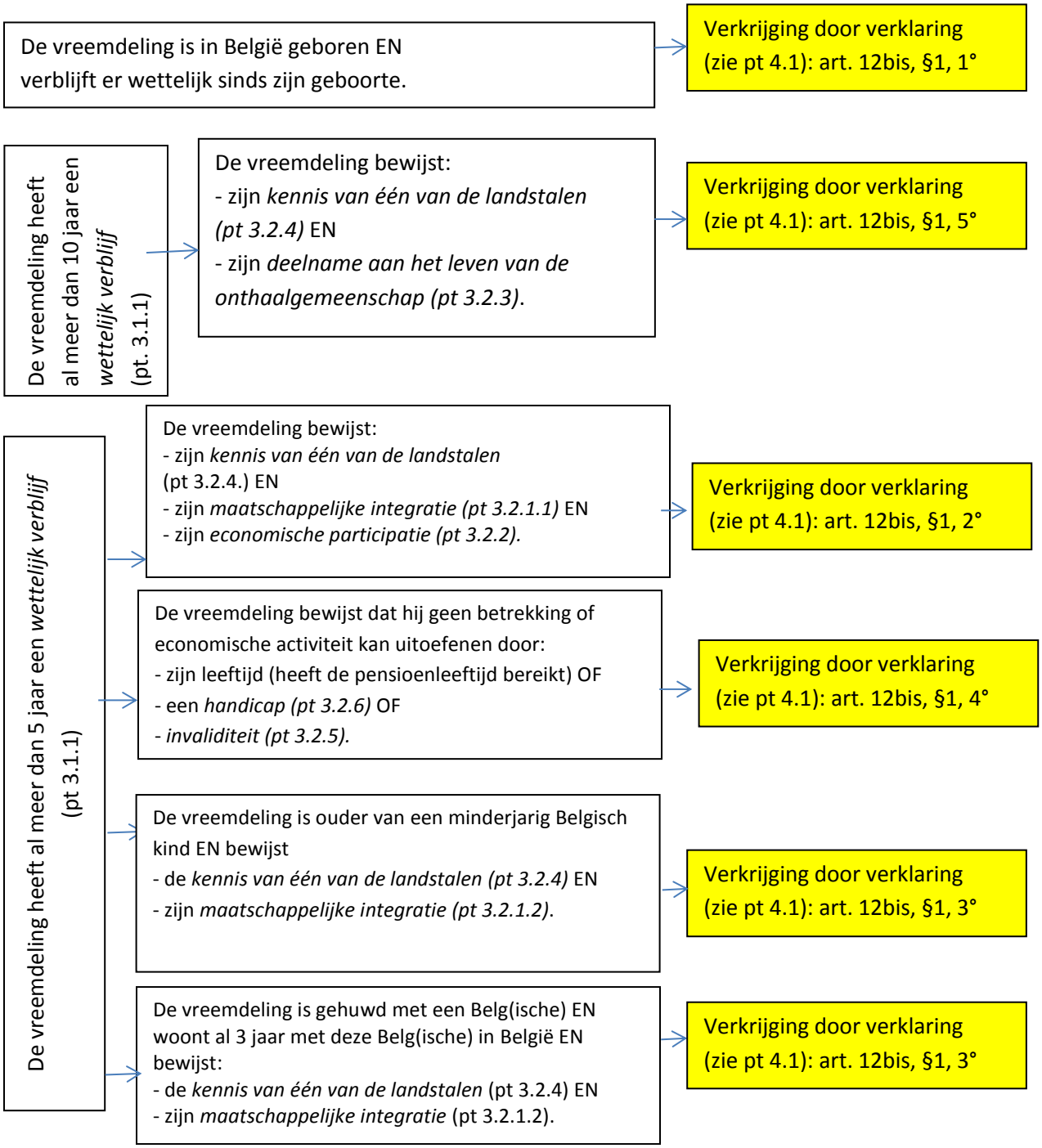
2.1.2 Kinderen geboren in het buitenland



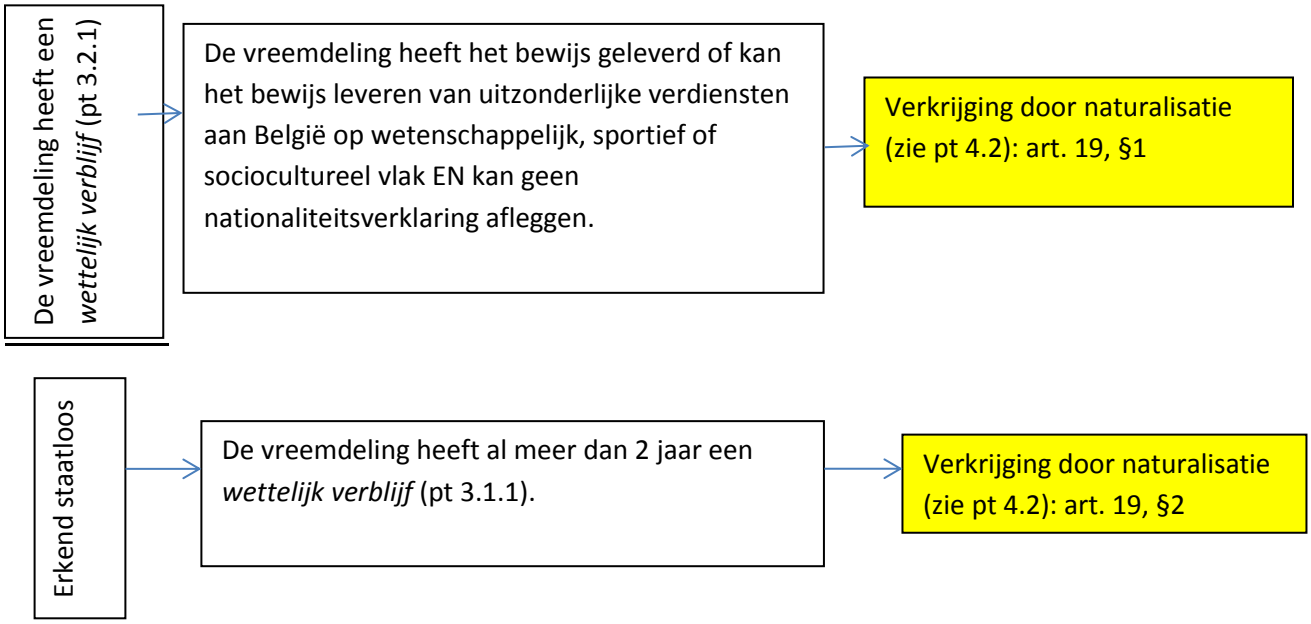
2.2 Vanaf 18 jaar

2.2.1 Verkrijging van de nationaliteit door verklaring

De termen *in het cursief* worden verder in de brochure toegelicht (p. XX tot XX en XX tot XX).



2.2.2 Verkrijging door naturalisatie



3 Begrippen

3.1 Algemene begrippen van toepassing op alle procedures

3.1.1 Wettelijk verblijf

3.1.1.1 Op het moment van de aanvraag

Bij het indienen van de aanvraag of bij de verklaring moet de verzoeker toegelaten zijn voor een verblijf van onbeperkte duur. Dit betekent dat de verzoeker houder moet zijn van een elektronische identiteitskaart B, C, D, E, E+, F of F+.

3.1.1.2 Periode voorafgaand aan de aanvraag

Om een verklaring af te leggen moet de verzoeker al sinds een aantal jaren voor de aanvraag wettelijk in België verblijven. Om te berekenen hoelang iemand al wettelijk in België verblijft, begint men te tellen vanaf het ogenblik dat de verzoeker tot een verblijf van meer dan drie maanden werd toegelaten. Het wettelijk verblijf vóór de aanvraag hoeft dus niet noodzakelijk door een verblijfstitel van onbeperkte duur gedekt te zijn. Maar zo'n verblijf van onbeperkte duur telt natuurlijk wel mee voor de berekening van de totale termijn.

De documenten die als bewijs voor het wettelijk verblijf in aanmerking komen, zijn dus dezelfde als om een verblijf van onbeperkte duur te bewijzen (B, C, D, E, E+, F of F+). Daarnaast worden ook bepaalde verblijfsdocumenten voor beperkte duur in aanmerking genomen, nl. de elektronische identiteitskaart A en H, en de bijlage 15 in bepaalde gevallen.

3.1.1.3 Ononderbroken verblijf

Het verblijf moet niet alleen wettelijk zijn, maar moet ook ononderbroken zijn. Dit wil zeggen dat de verzoeker niet gedurende meer dan 6 opeenvolgende maanden of gedurende in totaal langer dan een vijfde van de vereiste termijn afwezig mag zijn geweest. Twee concrete voorbeelden om dit duidelijker te maken:

- Als de wet een aanwezigheid van minimum 5 jaar voorschrijft, mag de verzoeker dus gedurende deze periode van 5 jaar niet meer dan één jaar in totaal of niet meer dan 6 opeenvolgende maanden afwezig zijn geweest.
- Als de wet een periode van 10 jaar voorschrijft, mag de verzoeker niet meer dan twee jaar in totaal of niet meer dan 6 opeenvolgende maanden afwezig zijn geweest.

Opgelet! De verzoeker moet een afwezigheid van meer dan drie maanden, én zijn intentie om terug te keren, melden aan de gemeente. In dat geval zal het verblijf niet als onderbroken worden beschouwd.

Opgelet! Een ambtshalve schrapping uit de registers onderbreekt het wettelijk verblijf. Vanaf de herinschrijving begint de berekening van de periode van wettelijk verblijf terug bij nul.

3.1.2 Gewichtige feiten eigen aan de persoon

Als de verzoeker schuldig is aan gewichtige feiten, kan het parket hem de Belgische nationaliteit weigeren. Dit ongeacht de soort procedure die de verzoeker heeft gekozen. De wet geeft een aantal voorbeelden van wat als gewichtige feiten eigen aan de persoon wordt beschouwd:

1. de onmogelijkheid om de identiteit of de hoofdverblijfplaats van de verzoeker te controleren of om zijn identiteit te garanderen;
2. een gerechtelijke beslissing die vaststelt dat de titel van wettelijk verblijf werd verkregen door schijnhuwelijk, gedwongen huwelijk, schijnsamenwoonst of gedwongen wettelijke samenwoning;
3. het feit dat een rechter de verzoeker een definitieve straf voor een vorm van fiscale of sociale fraude heeft opgelegd;
4. elke strafrechtelijke veroordeling voor een gevangenisstraf van minstens één jaar, tenzij er eerherstel werd bekomen;
5. het feit dat een gerechtelijk onderzoek hangende is voor een feit dat kan leiden tot een gevangenisstraf van minstens één jaar;
6. het feit dat een opsporingsonderzoek door het parket werd geopend minder dan één jaar vóór de nationaliteitsaanvraag en nog hangende is, voor een feit dat kan leiden tot een gevangenisstraf van minstens één jaar;

7. het feit van zich over te leveren aan enige activiteit die de fundamentele belangen van de Staat bedreigt of kan bedreigen;
8. de verzoeker is lid van een beweging of een organisatie die de Staatsveiligheid als gevaarlijk beschouwt;
9. de verzoeker verkeert in een situatie die de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit kan rechtvaardigen. Enkele voorbeelden zijn het verkrijgen van de nationaliteit door fraude, ernstig in gebreke blijven wat betreft de plichten als Belgisch staatsburger of veroordeeld zijn voor een aantal inbreuken die in de wet zijn vermeld.

Deze lijst met gewichtige feiten eigen aan de persoon is indicatief. Dit betekent dat andere feiten ook kunnen worden ingeroepen.

Sommige feiten worden ook als gewichtige feiten eigen aan de persoon beschouwd, zelfs als de verzoeker niet strafrechtelijk is veroordeeld. Omgekeerd worden bepaalde strafrechtelijke veroordelingen niet noodzakelijk als gewichtige feiten eigen aan de persoon beschouwd.

Het parket kiest of het gewichtige feiten eigen aan de persoon inroept. De rechter kan dit laten controleren en de beslissing eventueel hervormen (zie deel vier voor meer details).

3.1.3 Hoofdverblijfplaats

Dit is de gemeente waar de verzoeker is ingeschreven in het bevolkingsregister, het vreemdelingenregister of het wachtregister.

3.2 Specifieke begrippen van toepassing op bepaalde procedures

3.2.1 Maatschappelijke integratie

De maatschappelijke integratie moet in verschillende procedures aangetoond worden. Afhankelijk van het soort procedure moet het bewijs van de maatschappelijke integratie op verschillende manieren worden geleverd. Hierna volgt een overzicht, naargelang de verzoeker de verklaring indient op basis van ofwel een wettelijk verblijf van 5 jaar ofwel een huwelijk met een Belg-ische of als ouder van een Belgisch kind.

3.2.1.1 Nationaliteitsverklaring op basis van een wettelijk verblijf van 5 jaar

1. Het voorleggen van een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling dat is opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of van de Koninklijke Militaire School. Dit diploma dient minstens van het niveau van het **hoger secundair onderwijs** te zijn (d.w.z. de drie laatste jaren middelbaar onderwijs, ongeacht het type onderwijs) en behaald zijn in één van de drie landstalen;

OF

2. Een **inburgeringscursus** te hebben gevolgd;

OF

3. Een **beroepsopleiding** te hebben gevolgd. Deze opleiding moet erkend zijn door een bevoegde overheid en minimum 400 uur duren;

OF

4. Gedurende de voorbije 5 jaar onafgebroken te hebben gewerkt als **werknemer** en/of als **statutair benoemde** in een overheidsdienst en/of als **zelfstandige** in hoofdberoep.

3.2.1.2 Nationaliteitsverklaring op basis van een huwelijk met een Belg-ische of als ouder van een Belgisch kind

1. Het voorleggen van een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling dat is opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of van de Koninklijke Militaire School. Dit diploma dient minstens van het niveau van het **hoger secundair onderwijs** te zijn (d.w.z. de drie laatste jaren middelbaar onderwijs, ongeacht het type onderwijs) en behaald zijn in één van de drie landstalen;

OF

2. Een **inburgeringscursus** te hebben gevolgd;

OF

3. Een **beroepsopleiding** te hebben gevolgd. Deze opleiding moet erkend zijn door een bevoegde overheid en minimum 400 uur duren,
   EN in de voorbije vijf jaar
   a. tenminste 234 arbeidsdagen (ongeveer 9 maanden voltijds en onafgebroken arbeid) te hebben gewerkt als **werknemer** en/of als **statutair benoemde** in overheidsdienst;
      OF
   b. in het kader van een **zelfstandige beroepsactiviteit** in hoofdberoep gedurende minstens drie kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald.

3.2.2 Economische participatie

Economische participatie houdt in dat men een bijdrage aan de Belgische arbeidsmarkt levert. Het bewijs van deze bijdrage kan op twee manieren geleverd worden:

1. Gedurende de voorbije 5 jaar minimaal 468 arbeidsdagen te hebben gewerkt **als werknemer en/of als statutair benoemde in een overheidsdienst**. Dit komt neer op ongeveer 18 maanden voltijds werken. Ook de met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen, zoals wettelijke vakantiedagen, worden meegerekend.

   Daarnaast wordt ook deeltijdse arbeid in aanmerking genomen. Met volgende formule kan men berekenen hoeveel arbeidsdagen in aanmerking komen voor een periode van deeltijdse tewerkstelling: het aantal arbeidsuren verricht tijdens de tewerkstelling, vermenigvuldigd met 6, en gedeeld door het gemiddeld wekelijks aantal arbeidsuren voor een voltijdse tewerkstelling in dezelfde functie.

   Bijvoorbeeld: een werknemer werkt van 2 juli tot 24 augustus (8 weken), 19 uren per week. Dit komt neer op een totaal van 152 arbeidsuren, nl. 8 weken x 19u = 152. De voltijdse uurregeling voor deze tewerkstelling bedraagt 38 uren. Dan zal de berekening zijn: (152 x 6) : 38 = 24 arbeidsdagen.

   In het buitenland verrichte arbeid en de in het buitenland gelijkgestelde dagen worden daarentegen niet meegerekend.

OF

2. In het kader van een **zelfstandige beroepsactiviteit** in hoofdberoep de voorbije 5 jaar gedurende minstens zes kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald.

De vereiste termijn van 468 arbeidsdagen of de termijn van zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep kan echter ingekort worden. Indien de verzoeker een opleiding heeft gevolgd tijdens die periode van 5 jaar, zal de duur van deze opleiding afgetrokken worden van de hierboven vereiste termijn. Volgende opleidingen komen hiervoor in aanmerking:

- Een opleiding die minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs (d.w.z. de drie laatste jaren middelbaar onderwijs, ongeacht het type onderwijs), gevolgd bij een onderwijsinstelling die is opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of bij de Koninklijke Militaire School. De verzoeker moet een diploma of getuigschrift van deze opleiding kunnen voorleggen;

OF

- Een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid.

Indien de verzoeker in die periode van vijf jaar zowel als werknemer en/of als statutair benoemde in een overheidsdienst, én als zelfstandige in hoofdberoep werkt, wordt de berekening als volgt gedaan. Ieder kwartaal waarin de verzoeker als zelfstandige in hoofdberoep werkte, wordt voor 78 arbeidsdagen in rekening gebracht.

3.2.3 Deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap

De verzoeker moet een verklaring indienen waaruit blijkt dat hij deelneemt aan het **economische en/of socioculturele leven** van de gemeenschap waarin hij woont.

Deel uitmaken van die gemeenschap kan blijken uit een geheel van aanwijzingen, zoals

— betrokken zijn bij het wijkleven;
— het feit dat de verzoeker en/of zijn kinderen onderwijs volgen/hebben gevolgd in de gemeenschap;
— jarenlange uitoefening van een beroepsactiviteit in België;
— een beroepsopleiding gevolgd hebben;
— het lidmaatschap van een culturele, sport- of andere vereniging;
— op een positieve wijze bekend zijn bij het gemeentebestuur, de handelaars van de wijk enzovoort;
— het deelnemen aan vormingen in het kader van onthaal- en integratietrajecten voor nieuwkomers.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden. Alle mogelijke documenten en bewijsstukken kunnen worden toegevoegd om de deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap te bewijzen.

3.2.4 Kennis van een landstaal

De verzoeker moet een minimale kennis van het **Duits, Nederlands of Frans** kunnen aantonen. De kennis van één van deze drie talen moet ten minste gelijk zijn aan het **niveau A2** van het Europees Referentiekader voor talen.

Een bewijs van maatschappelijke integratie zal ook als bewijs van taalkennis aanvaard worden (zie 3.2.1.1). Dus een inburgeringscursus, beroepsopleiding of onafgebroken tewerkstelling van 5 jaar wordt

aanvaard als bewijs van de taalkennis. Ook een Belgisch diploma van minstens hoger secundair onderwijs in één van de landstalen wordt aanvaard.

Verzoekers die geen bewijs van maatschappelijke integratie (zie 3.2.3) kunnen of moeten leveren, kunnen het bewijs van taalkennis ook leveren via

- een diploma van minstens hoger secundair onderwijs behaald in de EU voor zover het diploma erkend wordt door één van de Gemeenschappen en het bewijs levert van voldoende kennis van één van de landstalen;
- een taalcertificaat afgegeven door SELOR;
- een attest afgegeven door VDAB, Forem, Actiris, Bruxelles Formation of Arbeitsamt;
- een attest afgegeven door een instelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door de Gemeenschap (bv. attest van slagen behaald in avondonderwijs).

Opgelet! Indien de verzoeker zijn maatschappelijke integratie (zie hierboven) bewijst met een inburgeringscursus, dan moet hij bewijzen dat hij de taal van zijn hoofdverblijfplaats kent.

Bijvoorbeeld: Een verzoeker die zijn maatschappelijke integratie bewijst door aan te tonen dat hij een inburgeringscursus in de Vlaamse Gemeenschap heeft gevolgd, maar op het moment van de aanvraag zijn hoofdverblijfplaats in de Franse Gemeenschap heeft, moet toch het bewijs leveren van zijn kennis van de Franse taal. Het bewijs van de Nederlandse taal zal in dit geval niet voldoende zijn om de nationaliteit te verkrijgen.

3.2.5 Invaliditeit

De verzoeker moet bewijzen dat hij een blijvende arbeidsongeschiktheid van 66% heeft, sinds tenminste 5 jaar.

Dit kan bewezen worden door een attest van een mutualiteit, het Fonds voor Arbeidsongevallen of het Fonds voor Beroepsziekten. Als de verzoeker is tewerkgesteld in een overheidsdienst, kan hij zijn invaliditeit bewijzen door een attest van een gelijkwaardig orgaan.

De invaliditeit kan ook bewezen worden door een vonnis van een rechtbank waaruit de arbeidsongeschiktheid van 66% blijkt.

3.2.6 Handicap

De verzoeker moet het bewijs van zijn handicap leveren door een attest van de FOD Sociale zekerheid, Directie-generaal Personen met een handicap. Dit attest moet aantonen dat zijn verdienvermogen is beperkt tot een derde van wat een gezond persoon op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen. De verzoeker kan dit attest ook bekomen als hij geen recht heeft op een tegemoetkoming voor gehandicapten.

3.2.7 Pensioengerechtigde leeftijd

Deze leeftijd is vastgelegd op 65 jaar.

4 Hoe een nationaliteitsaanvraag indienen?

4.1 Procedure van verklaring

4.1.1 Wat kost de procedure?

Vooraleer de verzoeker zijn aanvraag indient, moet hij een registratierecht betalen van 150€ bij het registratiekantoor bevoegd zijn hoofdverblijfplaats. Hij ontvangt hiervan een betalingsbewijs.

De adressen van de verschillende registratiekantoren zijn terug te vinden op: http://annuaire.fiscus.fgov.be/qw/index.php?lang=nl.

4.1.2 Waar moet de verzoeker zijn aanvraag indienen?

Na het betalen van 150€, wordt de aanvraag ingediend bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de verzoeker zijn hoofdverblijfplaats heeft.

4.1.3 Welke documenten voorleggen?

Een geboorteakte of een document ter vervanging

De verzoeker moet een eensluidend afschrift van zijn geboorteakte voorleggen. Indien nodig moet dit document gelegaliseerd of vertaald zijn.

Wanneer de verzoeker in de onmogelijkheid is om een geboorteakte te bekomen, moet achtereenvolgens worden nagegaan of één van de volgende documenten kan worden bekomen:

- een gelijkwaardig document afgegeven door de ambassade of het consulaat van het geboorteland voorleggen. Dit is enkel mogelijk voor bepaalde landen die zijn opgesomd in een Koninklijk Besluit;
- een akte van bekendheid afgegeven door de Belgische rechtbanken;
- een beëdigde verklaring.

Het betalingsbewijs

Dit is het bewijs van betaling van het registratierecht van 150€ bij het registratiekantoor.

Een getuigschrift van verblijfsplaats met overzicht van adressen

Indien de verzoeker is ingeschreven in het rijksregister, zal de gemeente het dossier zelf aanvullen met dit bewijsstuk.

Het bewijs dat alle voorwaarden zijn vervuld

Elke verzoeker moet het bewijs leveren van wettelijk en onbeperkt verblijf op het moment van de aanvraag, en wettelijk verblijf voorafgaand aan de aanvraag (zie 3.1.1). Indien de verzoeker is ingeschreven in het rijksregister, zal de gemeente het dossier zelf aanvullen met de nodige bewijsstukken.

Daarnaast moet de verzoeker alle bewijsstukken voorleggen waaruit blijkt dat hij de voorwaarden vervult voor de gekozen procedure. Zie hiervoor hoofdstuk 2 en 3.2 om na te gaan welke voorwaarden moeten vervuld worden en op welke manier het bewijs kan geleverd worden.

4.1.4 Opschorting van de procedure bij probleem met namen en voornamen

Het is belangrijk dat de na(a)m(en) en voorna(a)m(en) van de verzoeker in de verschillende registers of op de voorgelegde documenten steeds op dezelfde wijze zijn geschreven. Als dit niet het geval is, wordt de verklaringsprocedure opgeschort totdat de schrijfwijze in alle registers en op alle documenten dezelfde is.

Als een verzoeker geen naam of voornaam heeft, kan de gemeente voorstellen om gratis een procedure op te starten om een naam of voornaam te verkrijgen. De gemeente kan de verzoeker daarentegen niet verplichten om deze procedure op te starten. Indien de verzoeker aanvaardt om een procedure tot het verkrijgen van een naam of voornaam te volgen, zal de procedure van nationaliteitsverklaring worden opgeschort.

4.1.5 Ontvankelijkheid van de aanvraag

Als de ambtenaar van de burgerlijke stand meent dat de aanvraag onvolledig is, heeft hij 35 werkdagen de tijd om de verzoeker hiervan op de hoogte te brengen. Op een formulier duidt hij de documenten aan die ontbreken. De verzoeker heeft twee maanden de tijd om zijn aanvraag te vervolledigen. Als de ontbrekende stukken niet worden geleverd, zal de ambtenaar de aanvraag onontvankelijk verklaren.

Opgelet! De verzoeker moet het registratierecht betalen vóór van het indienen van de verklaring. Andere documenten kunnen later worden toegevoegd, het registratierecht echter niet. Als de verzoeker het betalingsbewijs, niet kan voorleggen op het moment van de aanvraag, zal de ambtenaar van de burgerlijke stand de aanvraag automatisch onontvankelijk verklaren.

De verzoeker kan deze onontvankelijkheidsbeslissing voor de Raad van State aanvechten.

Als de aanvraag is vervolledigd en het registratierecht is betaald, levert de ambtenaar van de burgerlijke stand een ontvangstbewijs voor de ingediende aanvraag af en dit ten laatste:
- 35 werkdagen na het indienen van de aanvraag;
- 15 werkdagen na het verstrijken van de termijn om het dossier te vervolledigen.

Als de verzoeker binnen deze termijnen geen bericht ontvangt, wordt de aanvraag als volledig beschouwd.

4.1.6 Onderzoek van de aanvraag

Nadat de ambtenaar van de burgerlijke stand het ontvangstbewijs heeft afgeleverd, moet hij binnen een termijn van 5 werkdagen het dossier bezorgen aan de procureur des Konings – die de ontvangst ervan bevestigt –, aan de Dienst Vreemdelingenzaken en aan de Staatsveiligheid.

De procureur des Konings moet een advies formuleren binnen 4 maanden na aflevering van het ontvangstbewijs van een volledig dossier. Als de ambtenaar van de burgerlijke stand het dossier niet snel genoeg doorstuurt – meer dan 3 maanden na de datum vermeld op het ontvangstbewijs – wordt

deze termijn verlengd met een maand te rekenen vanaf de overzending van het dossier aan de procureur des Konings.

De procureur des Konings heeft vervolgens 3 mogelijkheden.

1. Attest 'geen negatief advies'

Als de procureur des Konings oordeelt dat hij geen negatief advies moet uitbrengen, stuurt hij een attest naar de ambtenaar van de burgerlijke stand met de melding dat er geen reden voor een negatief advies is. In dat geval wordt de nationaliteitsaanvraag aanvaard.

2. Negatief advies

De procureur des Konings kan een negatief advies uitbrengen over het toekennen van de nationaliteit omwille van *gewichtige feiten eigen aan de persoon* of omdat de voorwaarden voor het verkrijgen van de nationaliteit niet zijn vervuld. In dat geval wordt de aanvraag afgewezen.

De verzoeker kan deze afwijzingsbeslissing voor de rechtbank van eerste aanleg aanvechten. Hiervoor moet de verzoeker een aangetekend schrijven tot de ambtenaar van de burgerlijke stand richten binnen 15 dagen na de ontvangst van deze beslissing. In dit schrijven moet hij de ambtenaar verzoeken om zijn dossier aan de rechtbank van eerste aanleg over te maken.

3. Geen reactie van de procureur des Konings

Wanneer de procureur des Konings na de termijn van 4 maanden of na een eventuele verlenging, geen advies heeft uitgebracht, wordt de nationaliteitsverklaring automatisch aanvaard. Ze moet dan in de registers worden ingeschreven.

Als de ambtenaar van de burgerlijke stand het dossier echter nooit aan de procureur des Konings heeft overgemaakt, wordt de nationaliteitsverklaring niet aanvaard. Ze wordt dan ook niet in de registers ingeschreven. In dat geval moet de ambtenaar van de burgerlijke stand de verzoeker hiervan op de hoogte brengen.

De verzoeker kan hiertegen beroep aantekenen bij de rechtbank van eerste aanleg. Hij moet een aangetekende brief sturen naar de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen 15 dagen na het ontvangen van deze informatie. In deze brief moet hij de ambtenaar vragen om zijn dossier aan de rechtbank van eerste aanleg over te maken.

4.2 Naturalisatieprocedure

4.2.1 Wat kost de procedure?

Vooraleer de verzoeker zijn aanvraag indient, moet hij een registratierecht betalen van 150€ bij het registratiekantoor bevoegd voor zijn hoofdverblijfplaats. De verzoeker ontvangt hiervan een betalingsbewijs.

De adressen van de verschillende registratiekantoren zijn terug te vinden op: http://annuaire.fiscus.fgov.be/qw/index.php?lang=nl.

4.2.2 Waar moet de verzoeker zijn aanvraag indienen?

De verzoeker heeft de keuze. Hij kan de aanvraag indienen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft of bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers. In beide gevallen moet hij de aanvraag doen aan de hand van een aanvraagformulier dat hij bij het gemeentebestuur kan opvragen.

4.2.3 Welke documenten voorleggen?

Een geboorteakte of een document ter vervanging

De verzoeker moet een eensluidend afschrift van zijn geboorteakte voorleggen. Indien nodig moet dit document gelegaliseerd of vertaald zijn.

Wanneer de verzoeker in de onmogelijkheid is om een geboorteakte te bekomen, moet achtereenvolgens worden nagegaan of één van de volgende documenten kan worden bekomen:

- een gelijkwaardig document afgegeven door de ambassade of het consulaat van het geboorteland voorleggen. Dit is enkel mogelijk voor bepaalde landen die zijn opgesomd in een Koninklijk Besluit;
- een akte van bekendheid afgegeven door de Belgische rechtbanken;
- een beëdigde verklaring.

Het betalingsbewijs

Dit is het bewijs van betaling van het registratierecht van 150€ bij het registratiekantoor.

Een getuigschrift van verblijfsplaats met overzicht van adressen

Indien de verzoeker is ingeschreven in het rijksregister, zal de gemeente of de Naturalisatiecommissie het dossier zelf aanvullen met dit bewijsstuk.

Een nota met de redenen waarom het voor de verzoeker zo goed als onmogelijk is om een nationaliteitsverklaring af te leggen

Het bewijs dat alle voorwaarden zijn vervuld

Elke verzoeker moet het bewijs leveren van wettelijk en onbeperkt verblijf op het moment van de aanvraag. De staatlozen moeten daarnaast ook het bewijs leveren van een wettelijk verblijf tijdens de twee jaar. Indien de verzoeker is ingeschreven in het rijksregister, zal de gemeente of de Naturalisatiecommissie het dossier zelf aanvullen met de nodige bewijsstukken.

Daarnaast moet de verzoeker alle bewijsstukken voorleggen die aantonen dat hij de vereiste voorwaarden vervult. In dat kader moet de staatloze een afschrift van een vonnis kunnen voorleggen waarin zijn status als staatloze wordt erkend.

Buitengewone verdiensten op wetenschappelijk vlak worden bewezen door een doctoraatstitel. Op sportief vlak moet de verzoeker aantonen dat hij de selectiecriteria voor een Europees of

wereldkampioenschap of de Olympische spelen heeft behaald, of dat de betrokken sportfederatie meent dat hij een meerwaarde kan betekenen in het kader van (de voorrondes van) een Europees of wereldkampioenschap of de Olympische spelen. Op socioculturel vlak moet de verzoeker aantonen dat hij de eindselectie van een internationale cultuurwedstrijd heeft gehaald of internationaal wordt geprezen om zijn verdiensten op cultureel vlak of om zijn sociale en maatschappelijke inzet.

4.2.4 Opschorting van de procedure bij probleem met namen en voornamen

Het is belangrijk dat de na(a)m(en) en voorna(a)m(en) van de verzoeker in de verschillende registers of op de voorgelegde documenten steeds op dezelfde wijze zijn geschreven. Als dit niet het geval is, wordt de naturalisatieprocedure opgeschort totdat de schrijfwijze in alle registers en op alle documenten dezelfde is.

Als een verzoeker geen naam of voornaam heeft, kan de gemeente voorstellen om gratis een procedure op te starten om een naam of voornaam te verkrijgen. De gemeente kan de verzoeker daarentegen niet verplichten om deze procedure op te starten. Indien de verzoeker aanvaardt om deze procedure tot het verkrijgen van een naam of voornaam te volgen, zal de procedure van nationaliteitsverklaring worden opgeschort.

4.2.5 Ontvankelijkheid van de aanvraag

De naturalisatieaanvraag moet volledig zijn en het registratierecht moet voorafgaand deze aanvraag zijn betaald.

In dat geval levert de ambtenaar van de burgerlijke stand of de Kamer van Volksvertegenwoordigers een ontvangstbewijs af.

4.2.6 Onderzoek van de aanvraag

Als de aanvraag bij het gemeentebestuur wordt ingediend, stuurt de ambtenaar van de burgerlijke stand die binnen de 15 dagen door naar de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Als het dossier volledig is, levert de Kamer van Volksvertegenwoordigers een ontvangstbewijs af en sturen ze het binnen 5 werkdagen door naar de procureur des Konings, de Dienst Vreemdelingenzaken en de Staatsveiligheid. Alle drie actoren bevestigen ook de ontvangst. Ze hebben vier maanden de tijd – vanaf de aflevering van het ontvangstbewijs van een volledig dossier – om een advies uit te brengen. Als de Kamer van Volksvertegenwoordigers het dossier te laat overmaakt – meer dan 3 maanden vanaf dit ontvangstbewijs – wordt deze termijn met een maand verlengd te rekenen vanaf de overzending van het dossier aan de drie instanties.

Als na het verstrijken van 4 maanden of na een eventuele verlenging, de procureur des Konings, de Dienst Vreemdelingenzaken of de Staatsveiligheid geen advies hebben uitgebracht, wordt dit als een positief advies beschouwd.

De rest van de procedure wordt bepaald door het reglement van de Naturalisatiecommissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. De kennis van een landstaal en integratie zijn belangrijk bij het beoordelen van de aanvraag.

4.2.7 Rechtsmiddelen

Zoals al vermeld, kan de verzoeker niet in beroep gaan tegen een afwijzing van een naturalisatieaanvraag door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.